

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4Cob/175/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1205224201
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Elena Kúšová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2019:1205224201.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Kúšovej a členiek senátu JUDr. Tatiany Pastierikovej a JUDr. Dany Šiffalovičovej v právnej veci žalobcu: AGRO TAMI, a.s., Cabajská 10, 950 22 Nitra, IČO: 36 467 430, právne zastúpený advokátom JUDr. Ladislavom Barátom, Školská 3, 949 01 Nitra, proti žalovanému: AGRO MALINOVO, a.s., Tomašovská 22, 900 45 Malinovo, IČO: 00 614 025, právne zastúpený advokátom JUDr. Timotejom Minarovičom, A. Žarnova 1, 917 02 Trnava, o vydanie bezdôvodného obohatenia 52.354,31 eur, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Pezinok č.k. 10Cb/166/2008-398 zo dňa 01.10.2014, takto

rozhodol:

Krajský súd v Bratislave rozsudok Okresného súdu Pezinok č.k. 10Cb/166/2008-398 zo dňa 01.10.2014
p o t v r d z u j e .

Žalobca má proti žalovanému právo na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie rozhodol tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi peňažnú sumu vo výške 52.354,31 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku a zároveň žalobcovi priznal voči žalovanému náhradu trov konania v plnom rozsahu.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že žalobca sa žalobou doručenou súdu dňa 30.06.2015 domáhal, aby súd deklaroval povinnosť žalovaného zaplatiť žalobcovi peňažnú sumu 52.354,31 eur (pôvodne 1.577.226,- Sk) a priznal mu náhradu trov súdneho konania. Žalobca svoju aktívnu vecnú legitímáciu odôvodnil tým, že je právnym nástupcom spoločnosti LAKTIS - ŽILINSKÉ MLIEKÁRNE, a.s., pasívnu vecnú legitímáciu žalovaného zdôvodnil tým, že tento je právnym nástupcom Poľnohospodárskeho podielnickeho družstva Malinovo - Zálesie. V žalobe uviedol, že na základe Kúpnej zmluvy o dodávke surového kravského mlieka na rok 2003 zo dňa 01.01.2003 bol žalobca odberateľom surového mlieka od žalovaného ako dodávateľa. Žalobca pri dodávkach mlieka vykonával opakovane kontroly na prítomnosť CPM (mikroorganizmov) a PSB (somatických buniek), pričom v mesiaci júl 2003 zistil, že si neuplatnil svoje právo na zrážky z kúpnej ceny za mlieko nižšej kvality z titulu vyššieho obsahu CPM a PSM, žalovanému tak preplatil spolu sumu 52.354,31 eur (pôvodne 1.577.226,-Sk). Žalobca sa snažil preplatok urovnať Dohodou zo dňa 07.08.2003, ktorú žalovaný listom zo dňa 19.08.2003 vyhlásil za neplatnú, žalobca potom pristúpil k jednostrannému započítaniu preplatennej sumy. Žalovaný sa na Okresnom súde Žilina domáhal zaplataenia ceny mlieka, pričom platobným rozkazom č.k. 27Rob/301/2004-48 bol žalobca zaviazaný zaplatiť žalovanému sumu 1.187.226,- Sk s úrokom z omeškania, a rozsudkom Okresného súdu Žilina sp. zn. 10Cb/12/2004 sumu vo výške 444.600,- Sk, titulom neuhradených faktúr za august 2011 až november 2011.

Žalovaný vo vyjadrení označil žalobu za bezdôvodnú. Uviedol, že v auguste 2003 mu žalobca oznámil, že údaje v minulosti mal vzniknúť na dodávkach mlieka preplatok, pretože neboli dodávané podklady správne, vyčíslil „preplatok“ na sumu 1.577.226,-Sk a začal si svojvoľne strhávať z kúpnej ceny,

ktorú mal vyplatiť za ďalšie dodávky mlieka. Keďže žalobca nezaplatil splatné faktúry, tieto žalovaný vymáhal súdnou cestou, a následne žalobca bol právoplatnými a vykonateľnými súdnymi rozhodnutiami zaviazaný na zaplatenie dlžnej sumy, čím je vylúčený vznik bezdôvodného obohatenia. Uviedol tiež, že z dokladov o laboratórnych skúškach nie je zrejmé, že sa týkajú dodávok žalovaného a že z predložených dokladov nie je možné určiť, akého množstva dodaného mlieka sa týkajú jednotlivé laboratórne výsledky. Podľa jeho názoru žalobca nepreukázal dodanie mlieka nižšej kvality. Namietal tiež aktívnu legitimitáciu žalobcu.

2. Súd uznesením č.k. 24Cb/131/2005-154 zo dňa 15.08.2007 pripustil vstup spoločnosti Agro Tami, s.r.o. do konania namiesto dovtedajšieho žalobcu.

3. Súd prvej inštancie po vykonanom dokazovaní zistil, že žalobca je vecne aktívne legitimovaným subjektom. Mal za preukázané uzavretie kúpnej zmluvy medzi sporovými stranami, predmetom ktorej bol záväzok žalovaného ako predávajúceho dodať žalobcovi ako kupujúcemu surové kravské mlieko v rozsahu všetkej svojej produkcie a previesť na žalobcu vlastnícke právo k tomuto mlieku a žalobca sa zaviazal za tento tovar zaplatiť jednotkovú kúpnu cenu v dohodnutej výške. Súd mal za preukázané, že žalovaný žalobcovi tovar odovzdal a umožnil mu nadobudnúť vlastnícke právo a taktiež mal za preukázané, že žalobca si riadne splnil svoj záväzok zaplatiť kúpnu cenu. Sporným v konaní bola samotná akosť tovaru dodávaného žalovaným žalobcovi v období mesiacov január až marec 2003. Súd mal z protokolov o odbere vzoriek SM preukázané prevzatie vzoriek mlieka žalobcom od žalovaného za účelom zistenia kvality, pričom mal za to, že uvedené protokoly svedčia o riadnom odobratí vzoriek. Spochybňovanie identity vzoriek samotným žalovaným, súd označil za účelové. Uviedol, že po preverení bolo zistené že žalovaný dodal žalobcovi mlieko akosti N2, žalobca tak mal zaplatiť kúpnu cenu za mlieko kvality N2 a nie za mlieko kvality I. K samotnej výške kúpnej ceny bolo vykonané aj znalecké dokazovanie, pričom zo Znaleckého posudku č. X/XXXX zo dňa 26.08.2010 znalkyne V.. N. Š. vyplýva, že výsledná kúpna cena dodaného mlieka za mesiace január až marec 2003 bola po prepočítaní 59.543,25 eur, žalobca tak zaplatil žalovanému nad kúpnu cenu dohodnutú v písomnej zmluve sumu prepočítane 58.134,22 eur.

Konajúci súd vec právne posúdil podľa ustanovení § 2 ods. 3 zákona č. 659/2001 Z.z. o zavedení meny euro, § 2 ods. 2, § 409 ods. 1, § 411, § 447, § 448 ods. 1, § 397, § 402, zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník, § 451 ods. 1 a 2, § 456 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník. Keďže žalovanému na prijatie žalovanej sumy nesvedčal žiaden právny titul, konajúci súd dospel k záveru, že tento majetkový prospech bol bezdôvodným obohatením, získaný plnením bez právneho dôvodu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka a vznikol momentom poskytnutia peňažného plnenia v dni, ako je uvedené vo výpisoch z účtu (13.02.2003, 12.03.2003, 09.04.2003) a výdavkových pokladničných dokladoch (03.02.2003 a 30.04.2003). Súd prvej inštancie dospel k záveru, že pohľadávka nebola premlčaná a tiež, že predmet konania pred Okresným súdom Žilina pod sp. zn. 10Cb/12/2004 nebol totožný s predmetom tohto konania, a teda nevznikla prekážka veci skončenej. Ako irelevantné označil tvrdenie o dobrej viere žalovaného pri vystavovaní faktúr i otázku, čo sa stalo s menej kvalitným mliekom.

4. Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Svoje podanie odôvodnil tým, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam podľa § 365 ods. 1 písm. f) CSP, rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP.

Žalovaný v odvolaní namietal, že súd v odôvodnení neuviedol aké dôkazy, vyhodnotenia a pohnútky ho viedli k tomu, že všetky dôkazy predložené žalobcom vyhodnotil ako preukázanie skutočností tvrdených žalobcom, nakoľko mal za zrejmé, že žalobca neustál dôkazné bremeno a nárok vecne nepreukázal. Uviedol, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že laboratórne vzorky s prideleným číslom 066 patrili žalovanému a v spise absentoval doklad od žalobcu - písomná smernica, ktorá by preukázala, že žalovanému bol pridelený kód 066, pod ktorým boli testované a súd si teda bez akýchkoľvek dôkazov len osvojil tvrdenie žalobcu, že daný kód patril žalovanému. Poukázal na chýbajúce údaje v protokoloch, ako je podpis dodávateľa, čím bola spochybnená ich dôveryhodnosť. Taktiež poukázal na výpoveď svedka V.. V. Y., v ktorej priznal, že sa stalo, že výsledky z listov k protokolu o skúškach zadal do počítača chybné a stalo sa, že výsledok nahodil chybné, t.j. v rozpore s údajom uvedeným na liste výsledkov z akreditovanej skúšobne. Žalovaný ďalej upriamil pozornosť na skutočnosť, že sama znalkyňa V.. N. Š. v Znaleckom posudku č. X/XXXX uviedla, že síce urobila výpočet, ale na základe podkladov, ktoré nepreukazujú, že sa vzťahujú k žalovanému. Okrem toho poukázal na rozhodnutia Okresného súdu Žilina sp. zn. 27Rob/301/2001 zo dňa 01.12.2004 a sp. zn. 10Cb/12/04 zo dňa 20.12.2005 a uviedol, že

žalobca uplatňoval vydanie bezdôvodného obohatenia v tomto konaní napriek tomu, že plnenie, vydanie ktorého si uplatňuje žalobca a ktoré prijal žalovaný od žalobcu, bolo plnením na základe uvedených právoplatných rozhodnutí Okresného súdu Žilina. Súd prvej inštancie podľa jeho názoru pochybil, keď plnenie prijaté na základe rozhodnutí súdu kvalifikoval ako bezdôvodné obohatenie získané bez právneho dôvodu. Vzhľadom na uvedené, žalovaný žiadal, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a uloží žalobcovi povinnosť nahradiť trovy konania.

5. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca podaním doručeným súdu dňa 18.05.2017. K pochybnostiam žalovaného ohľadom odberu vzoriek mlieka uviedol, že v danom prípade išlo o zmluvne dohodnuté podmienky popísané v Kúpnej zmluve zo dňa 01.01.2003, pričom tu nebola žiadna zmienka o tom, či zo strany dodávateľa má byť zberná karta podpísaná, ani kým má byť podpísaná. Mal za to, že skutočnosť, že niektoré zberné výkazy neboli podpísané zástupcom žalovaného z dôvodu na jeho strane, nemôže byť na ťarchu žalobcovi. K pochybnostiam ohľadom pridelenia čísla 066 uviedol, že z dôvodu zachovania anonymity dodávateľov, neboli pridelené čísla obsiahnuté v žiadnom dokumente prístupnom pre dodávateľov mlieka, išlo len o internú informáciu vo vzťahu kupujúceho k akreditovanej skúšobni J. Žilina, pričom takto zabezpečený a stranami rešpektovaný postup žalovaný nespochybnil. Konštatoval, že žalovaný si mylne vykladá svedeckú výpoveď V. Y., keďže uvedený svedok priznal iba to, že chybne zadával údaje z akreditovanej skúšobne potrebné pre zatriedenie mlieka do akostných tried pre účely fakturácie a nie to, že zamenil údaje medzi jednotlivými dodávateľmi. Poznamenal, že k takejto zmene nemohlo dôjsť a ani by to nemalo praktický význam, keďže všetci 13 dodávateľia mali v rozhodujúcom období zlé kvalitatívne ukazovatele a 12 z 13 dodávateľov po dohode vrátilo neoprávnené získané finančné prostriedky, s výnimkou žalovaného. Okrem toho uviedol, že k zmierneným konaniam vedeným na Okresnom súde Žilina, zaujal súd kvalifikované stanovisko, keď konštatoval, že predmety týchto konaní nie sú totožné. Vzhľadom na uvedené žalobca považoval odvolanie žalovaného za nedôvodné.

6. Krajský súd v Bratislave, ako súd odvolací podľa § 34 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), po preskúmaní obsahu spisu a napadnutého uznesenia v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379 a § 380 CSP) postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania dospel k záveru, že napadnutý rozsudok č.k. 10Cb/166/2008-398 zo dňa 01.10.2014 je potrebné potvrdiť ako vecne správny.

7. Podľa čl. 15 CSP, dôkazy a tvrdenia strán sporu hodnotí súd podľa svojej úvahy v súlade s princípmi, na ktorých spočíva tento zákon. Žiaden dôkaz nemá predpísanú zákonnú silu.

8. Podľa § 191, dôkazy súd hodnotí podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Vierohodnosť každého vykonaného dôkazu môže byť spochybnená, ak zákon neustanovuje inak.

9. Podľa § 451 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“ alebo „Občiansky zákonník“), kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

10. Podľa § 456 OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

11. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

12. Podľa § 387 ods. 2 CSP ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

13. Odvolací súd sa v zmysle § 387 ods. 2 CSP stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia Okresného súdu Pezinok č.k. 10Cb/166/2008-398 zo dňa 01.10.2014, pretože vykazuje známky vecnej správnosti. V odvolaní žalovaný neargumentuje žiadnymi skutočnosťami a dôkazmi, ktoré by mali za

následok zrušenie daného rozhodnutia. Z konania pred súdom prvej inštancie i odvolacím súdom iný, než napadnutým rozsudkom vyslovený právny záver nevyplýva a v odvolaní uvedené argumenty nie sú spôsobilé privodiť iné právne hodnotenie stavu veci.

14. Dôkazným bremenom sa rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že za konania neboli preukázané jeho tvrdenia, že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté o veci samej v jeho neprospech. Zmyslom dôkazného bremena je umožniť súdu rozhodnúť o veci samej i v takých prípadoch, keď určitá skutočnosť významná podľa hmotného práva pre rozhodnutie o veci, nebola alebo nemohla byť preukázaná a keď teda výsledky hodnotenia dôkazov neumožňujú súdu prijať záver ani o pravdivosti tvrdenia tejto skutočnosti, ani o tom, že by táto skutočnosť bola nepravdivá. Dôkazné bremeno ohľadom určitých skutočností leží na tej strane sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky; ide o toho, kto existenciu týchto skutočností tiež tvrdí.

15. V civilnom procese platí tzv. prejednacia zásada. Vo všeobecnosti podľa tejto zásady je záležitosťou procesných strán, aké predložia skutkové podklady, vrátane dôkazov. Tvrdiť skutočnosti rozhodujúce pre posúdenie veci a navrhovať dôkazy tieto skutočnosti podporujúce, je tak výlučne vecou žalobcu a žalovaného a každá zo strán nesie procesnú zodpovednosť za to, že svojimi tvrdeniami vnesie do procesu ten skutkový materiál, ktorý bude v súlade s jej procesnými záujmami. Úspech v konaní je možný len za náležitej podpory legitímnosti nárokov, prostredníctvom dôkazov, ktoré strany predložia. Súd je oprávnený založiť rozhodnutie na skutočnostiach predložených procesnými stranami, a to čo strany nepredložia a nepreukážu, nemôže brať za základ pre svoje rozhodnutie. Účastníkom konania teda hrozí pri nespĺnení dôkaznej povinnosti a pri neunesení dôkazného bremena, opierajúc sa o pravidlo „idem est non esse aut non probari“ (čo nie je dokázané, neexistuje), nepriaznivé rozhodnutie vo veci samej.

16. Prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) patrí k procesným podmienkam a jej zistenie vedie v každom štádiu konania k zastaveniu konania. Táto prekážka nastáva vtedy, ak sa má v novom konaní prejednať tá istá vec. O tú istú vec ide vtedy, keď v novom konaní ide o ten istý nárok alebo stav, o ktorom už bolo právoplatne rozhodnuté, resp. vedie sa konanie a ak sa týka rovnakého predmetu konania a tých istých osôb. Ten istý predmet konania je daný vtedy, ak ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, z ktorých bol uplatnený. Pritom nie je významné, či rovnaké osoby majú v novom konaní rovnaké alebo rozdielne procesné postavenie (či ten, kto bol v skoršom konaní žalobcom, je žalobcom aj v novom konaní alebo má postavenie žalovaného, resp. či ten, kto v skoršom konaní vystupoval ako žalovaný, má alebo nemá v novom konaní procesné postavenie žalovaného). Konanie sa týka tých istých osôb aj v prípade, ak v novom konaní vystupujú právni nástupcovia pôvodných účastníkov konania, či už z dôvodu univerzálnej alebo singulárnej sukcesie (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Cdo 97/2014 zo dňa 14.04.2016).

17. Odvolací súd v prvom rade skúmal existenciu prekážky právoplatne rozhodnutej veci, v dôsledku existencie rozhodnutí Okresného súdu Žilina sp. zn. 10Cb 12/2004 a sp. zn. 27Rob/310/2004. Na základe oboznámenia sa s uvedenými spismi, odvolací súd zistil, že v posudzovanom prípade nejde o „tú istú vec“. V konaní pod sp. zn. 10Cb 12/2004 súd rozsudkom rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť sumu na základe faktúry vystavenej v auguste roku 2003 vo výške 444.600,- Sk a platobným rozkazom sp. zn. 27Rob/301/2004 rozhodol o povinnosti žalobcu zaplatiť žalovanému sumu 1.187.226,- Sk titulom nezaplatených faktúr splatných v septembri, októbri a novembri 2003. Konajúci súd v uvedených dvoch konaniach rozhodol o povinnosti objednávateľa (žalobcu) zaplatiť dodávateľovi (žalovanému) dlžnú sumu za splatné faktúry za mesiace august, september, október a november 2003, pričom v konaní sp. zn. 10Cb 12/2004 tak rozhodol z dôvodu neplatnosti započítacieho úkonu žalobcu. V konaní pred tunajším súdom sa v zákonnej lehote žalobca domáhal vydania bezdôvodného obohatenia za mesiace január až marec 2003, počas ktorých mu ako objednávateľovi bolo žalovaným ako dodávateľom, dodané mlieko horšej kvality, t.j. mlieko neštandardné, v dôsledku čoho mal žalobca zaplatiť žalovanému nižšiu kúpnu cenu podľa uzavretej kúpnej zmluvy. Na základe uvedeného je zrejmé že v posudzovanom prípade nie je daná prekážka „res iudicata“, nakoľko i keď ide o totožné subjekty konania, predmet konania je rozdielny.

K námietke žalovaného o chýbajúcich údajoch v protokoloch a o tom, že žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal, že sa vzťahujú k mlieku odoslaného od žalovaného, odvolací súd uvádza nasledovné. Súd mal z protokolov o odbere vzoriek SM zo dňa 19.03.2003, 11.03.2003, 26.02.2003, 24.02.2003, 20.01.2003, 14.01.2003 doložených v spise, preukázané prevzatie vzoriek mlieka žalobcom od žalovaného za účelom zistenia kvality. Protokoly zo dňa 19.03.2003, 11.03.2003, 14.01.2003 síce neboli

podpísané pracovníkom žalovaného, avšak ako už konštatoval súd prvej inštancie, z výpovede svedka V.. Y.Z., mal súd za preukázané, že niektoré protokoly neboli podpísané, pretože nebol prítomný žiadny zamestnanec žalovaného. Odvolací súd sa stotožňuje s právnym názorom súdu prvej inštancie, podľa ktorého nezodpovedá zistenému skutkovému stavu tvrdenie žalovaného o povinnosti odoberať vzorky len za prítomnosti zamestnanca žalovaného, samotné neposkytnutie súčinnosti žalovaného žalobcovi, nemôže mať za následok zánik práva žalobcu na vykonanie kontroly žalobcom odoberaného tovaru. Rovnako, takáto povinnosť nevyplýva ani z článku III bodu 3.2. kúpnej zmluvy, nakoľko táto neobsahuje ustanovenie, podľa ktorého by zberná karta musela byť podpísaná žalovaným ako dodávateľom. Na základe uvedeného sa odvolaciemu súdu javí nedôvodná argumentácia žalovaného, ktorou sa snažil spochybníť dôveryhodnosť týchto dokumentov.

K spornej otázke ohľadom toho, či odoberaté laboratórne vzorky s prideleným kódom 066 patrili žalovanému odvolací súd poukazuje na dôkaz, ktorým je výpoveď svedka V.. Y., z ktorej vyplýva, že vzorka mlieka žalovaného mala označenie 066. Pozornosti odvolacieho súdu neušlo, že okrem uvedenej svedeckej výpovede, takéto označenie nevyplýva zo žiadnej písomnej smernice alebo iného dokumentu žalobcu. Avšak, vzhľadom na to, že uvedený dôkaz nebol riadne spochybnený, keďže žalovaný žiadnym spôsobom nepreukázal ním substancované skutočnosti, t.j. nenavrhol vykonať akýkoľvek dôkaz, ktorým by preukázal opak, súd považoval tento dôkaz za relevantný. Žalovaný sa vo svojom podaní snažil len spochybníť výpovednú hodnotu svedeckej výpovede V.. Y., čo však žiadnym dôkazom nepodložil a súd sa s jeho tvrdením nestotožnil. Za zmienku stojí skutočnosť, že žalovaný zaužívaný postup zisťovania kvality mlieka dovtedy nespochybnil. Odvolací súd zdôrazňuje, že nestačí určitú skutočnosť len poprieť, ale strana musí uviesť aj vlastné tvrdenia o predmetných skutkových okolnostiach, na čo nadväzuje povinnosť označiť dôkazy na ich preukázanie, čo však žalovaný nespĺnil. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, kde súd správne konštatoval, že samotná neexistencia internej smernice u žalobcu o číslovaní vzoriek, nemá za následok nemožnosť označiť vzorky a identifikovať ich pracovníkom žalobcu pre svoje potreby. Taktiež kúpna zmluva s neexistenciou takejto smernice nespájala žiadny právny následok. Keďže kúpna zmluva takýto postup žalobcu nevyučovala a žalovaný nepreukázal iné kvalitatívne parametre dodávaného tovaru, odvolací súd považoval uvedený postup žalobcu za prípustný.

Na základe uvedeného, mal odvolací súd za to, že žalovaný dodal žalobcovi mlieko akosti N2, a preto mal žalobca zaplatiť kúpnu cenu za mlieko akosti N2 a nie za mlieko akosti I. Ako správne uviedol súd prvej inštancie v napadnutom rozsudku, keďže žalobcovi na prijatie žalovanej sumy nesvedčal žiadny právny titul, keď išlo o plnenie poskytnuté mu žalobcom nad dohodnutú výšku kúpnej ceny, a to v dôsledku nesprávneho zistenia akosti tovaru, a teda z toho vyplývajúceho výpočtu kúpnej ceny, bol tento majetkový prospech bezdôvodným obohatením získaným plnením bez právneho dôvodu podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaný sa tak obohatil o sumu zodpovedajúcu rozdielu medzi kúpnu cenou za mlieko akosti I. a mlieko akosti N2, v dôsledku čoho mu vznikla povinnosť bezdôvodné obohatenie vydať žalobcovi v zmysle § 456 Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na to, že v konaní neboli preukázané skutočnosti odôvodňujúce zmenu rozhodnutia, odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil.

18. Na záver považuje odvolací súd za potrebné doplniť, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Odôvodnenie súdneho rozhodnutia v opravnom konaní nemá odpovedať na každú námietku alebo argument v opravnom konaní, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (uznesenie Najvyššieho súdu SR zo 16.11.2011, sp. zn. 6 Cdo 145/2011).

19. Odvolací súd s ohľadom na vyššie uvedené napadnutý rozsudok Okresného súdu Pezinok č.k. 10Cb/166/2008-398 zo dňa 01.10.2014 potvrdil ako vecne správny.

20. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté v súlade s § 396 ods.1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP tak, že žalobca má právo na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné podať dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).